

1. Гирич І. Б. Чи суперечить національний міф історичній правді? Українська історична дидактика : Міжнародний діалог (фахівці різних країн про сучасні українські підручники з історії) : Зб. наук.ст. Київ : Генеза, 2000. С.47–54.

2. Семінар для українських педагогів у Яд Вашем. Ткума: Український інститут вивчення Голокосту. Офіційний сайт. URL : <http://tkuma.dp.ua/ua/obrazovanie/proekti-dlya-uchiteley/2858-seminar-dlya-ukrajinskikh-pedagogiv-u-yad-vashem> [Дата звернення – 06.03.2020.]

3. Український інститут національної пам'яті – Офіційний сайт. – URL : <https://uinp.gov.ua> [Дата звернення – 06.03.2020.]

4. Щупак І. Я. Національні герої в національній ідеї. Трансформація української національної ідеї. Київ : Наш формат, 2019. С. 279–288.

Голубєва Д. В.

здобувачка вищої освіти 1 курсу
юридичного факультету

Левін О. Л.

кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВПЛИВ ЗАПОЗИЧЕННЯ ІНШОМОВНИХ СЛІВ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Запозичення іншомовних слів є одним із історично обумовлених способів збагачення лексичної бази будь-якої мови. Деякі іншомовні терміни вже повністю замінили українські відповідники. Сучасні дослідження з лексикології показують, що проблема запозичення досі є недостатньо вивченою.

Проблема мовних запозичень є актуальною принаймні останні два з половиною століття. Вона розглядається у двох абсолютно різних аспектах: у загальнотеоретичному плані – як частина загальної проблеми мовних контактів і взаємодії різних мовних систем, у вузькому аспекті – як особливості розвитку окремих мов і різних її рівнів [2].

Лексика кожної мови формується в процесі тривалого історичного розвитку мови та держави. Це означає, що лексика, що є складовою частиною української мови, пов'язана з історією українського народу. Із цього випливає, що лексика сучасної української мови досить неоднорідна: близько 90% складають успадковані слова, зокрема які:

- беруть свій початок з індоєвропейської мовної єдності;
- виникли в спільнослов'янський період;

- спільні для всіх східнослов'янських мов;
- з'явилися на українській землі за час самостійного існування української мови.

Решту 10% становлять слова, запозичені з інших мов [1]. Але це не скасовує того факту, що українська мова достатньо насичена такими словами.

Завдяки процесу запозичення іншомовних слів теж виникають так звані неологізми, що складаються, переважно, із англіцизмів, росіянізмів, романізмів, германізмів тощо. Нові слова замінюють цілком українські відповідники, а це своєю чергою призводить до «зникання» мови й держави взагалі. Бо, як ми всі знаємо – без мови немає народу.

Розрізняють запозичені слова в цілому та іншомовні зокрема [1]. Під час запозичення іншомовного слова, у процесі інтеграції до іншої мови, зазнає певних морфологічних та фонетичних змін, а отже сприймає особливості тієї мови, до якої запозичилося. Запозичення слів є одночасно важливим, необхідним для збагачення словникового складу мови й погрозливим щодо її знищення явищем. Це явище виникло самостійно, а отже лише самостійно може й зникнути. Але мова ніколи не припинить запозичувати іншомовні слова, бо запозичення – гарантія розвитку культури та мови будь-якого етносу.

Хоча не можна зовсім категорично стверджувати, що запозичення небезпечно для мови. Дещо інша ситуація із цілком іншомовними словами. Іншомовні слова не втрачають своїх морфологічних та фонетичних особливостей: фейк – fake, бренд – brand, боулінг – bowling, девайс – device. Вони залишаються повноцінним елементом культури того народу, із мови чийого вони були взяті. Це загрожує лексиці української мови, адже іншомовні слова повністю витісняють українські.

Процес запозичення іншомовних слів неоднозначно впливає на розвиток української мови. З одного боку, відбувається її збагачення, а з іншого – витісняються її власні корінні елементи [1]. Запозичення відбувається у кожній мовній сім'ї, адже жоден народ не існує окремо від інших народів. Таким чином, кожна мова збагачується з допомогою своїх мов-сусідів.

Запозичення іншомовних слів не є абсолютно негативним чи позитивним явищем. Якщо кількість таких слів у словниковому складі мови не перевищує її власних слів, то запозичення піде лише на користь. Лексика іншомовного походження, якщо користуватися нею розумно, є одним із найкращих способів збагачення лексичної бази мови.

1. Лихацька Л. О. Вплив запозичених слів на українську мову. URL : <https://vseosvita.ua/library/vpliv-zapozicenih-sliv-na-ukrainsku-movu-65258.html>.

2. Смирнова Л. Д. До проблеми запозичених та іншомовних слів. URL : <https://lib.chmnu.edu.ua/pdf/naukpraci/movoznavtvo/2010/119-106-15.pdf>.